

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24C/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115203185
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Čisovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7115203185.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr.Zuzanou Čisovskou vo veci navrhovateľky: D. G., L.. XX.X.XXXX, J. E. T., E. XXXX/XX, zastúpenej: JUDr.Ivana Semanová, advokátka spol. s r.o., so sídlom v Košiciach, Bačíkova 8, IČO: 47 254 939 proti odporcovi: I. G.O., L.. XX.XX.XXXX, J. E. O., B. X, v konaní o zrušenie spoločného členstva a spoločného nájmu bytu takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e právo spoločného nájmu navrhovateľky a odporcu k družstevnému bytu č.X, nachádzajúcemu sa v bloku XXXB, sekcia W., na X.poschodí v bytovom dome súp.č.XXXX, orientačné číslo XX, na E. ulici v T..

U r č u j e, že výlučnou nájomkyňou predmetného bytu a členkou Stavebného bytového družstva I. Košice, so sídlom v T., E. XX, je navrhovateľka.

Navrhovateľka nie je povinná zabezpečiť odporcovi bytovú náhradu.

Navrhovateľke náhradu trov konania proti odporcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 10.2.2015 domáhala, aby súd zrušil spoločný nájom účastníkov konania k vyššie špecifikovanému družstevnému bytu a určil ju za výlučnú nájomkyňu predmetného bytu a členku družstva, bez povinnosti zabezpečiť odporcovi bytovú náhradu.

Odporca vo vyjadrení k návrhu zo dňa 17.3.2016 uviedol, že s návrhom súhlasí. Po zrušení spoločného nájmu sa bude domáhať svojich majetkových nárokov zo zrušeného členstva.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a oboznámením listinných dokladov tvoriacich obsah spisu a na základe týchto dôkazných prostriedkov zistil skutkový stav veci:

Okresný súd Košice I rozsudkom č.k. 15C/133/2011-241 zo dňa 5.11.2013 rozviedol manželstvo účastníkov konania, ktoré vzniklo uzavretím ich manželstva dňa 27.4.2002. Na čas po rozvoде zveril maloleté deti účastníkov R. G., nar. XX.XX.XXXX a B. G., nar.XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že táto ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Zároveň odporcovi uložil povinnosť na čas po rozvoде prispievať na výživu maloletej R. sumou 170 EUR a na výživu maloletej B. sumou 130 EUR mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku o rozvoде manželstva vyplýva, že manželstvo účastníkov je trvalo rozvrátené, formálne, neplniace svoj spoločenský účel. Manželia sa citovo odcudzili v dôsledku povahových odlišností a rozdielnych názorov na výchovu a starostlivosť o spoločnú domácnosť. Odporca uviedol, že

vyústením tejto situácie bolo, že nadviazal vzťah s inou ženou a v máji 2011 sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti. V čase rozvodu manželstva takmer dva roky nežili spoločnej domácnosti, ktorú naposledy viedli v byte na E. A. XX. Uznesením Okresného súdu Košice I č.k.38 C 151/2013 zo dňa 3.6.2013 súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zaviazal odporcu platiť navrhovateľke manželské výživné vo výške 150 EUR mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k.11 P 83/2011-57 zo dňa 29.11.2011 súd rozhodol o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas pred rozvodom manželstva rovnako, ako v rozvodovom rozsudku.

Citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013.

Z rozhodnutia Stavebného bytového družstva Košice I, so sídlom v Košiciach, Vojenská 14 zo dňa 11.2.2004 súd zistil, že na základe rozhodnutia predsedu družstva zo dňa 11.2.2004 a po zaplatení členského podielu družstvo prideliло odporcovi ako svojmu členovi vyššie špecifikovaný byt do nájmu.

Z nájomnej zmluvy zo dňa 18.2.2004 uzavretej medzi Stavebným bytovým družstvom Košice I, so sídlom v Košiciach, Vojenská 14 ako prenajímateľom a účastníkmi konania ako spoločnými nájomcami súd zistil, že družstvo prenechalo účastníkom do nájmu vyššie špecifikovaný byt. Byt pozostáva z dvoch izieb, kuchyne a ďalšieho príslušenstva. Z článku 2 zmluvy vyplýva, že v čase uzavretia tejto zmluvy navrhovateľka žila v manželstve s odporcom a zároveň s ním trvale žila.

Zo stanoviska Stavebného bytového družstva Košice I, so sídlom v Košiciach, Vojenská 14 zo dňa 10.5.2016 súd zistil, že mu nie sú známe rodinné pomery účastníkov a preto sa k otázke, koho odporúča určiť za výlučného člena družstva a nájomcu predmetného bytu, nevie vyjadriť.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že v predmetnom byte býva spolu s maloletými deťmi, ktoré pochádzajú z manželstva s odporcom. R. má v súčasnosti 12 rokov a B. má 9 rokov. Odporca sa odsťahoval z bytu dva roky pred rozvodom manželstva, dňa 13.5.2011. V byte teda nebýva už 5 rokov. V súčasnosti žije pri O. v rodinnom dome spolu so svojou partnerkou. Navrhovateľka mala za to, že bytová potreba odporcu je týmto spôsobom uspokojená, nikdy sa nedomáhal užívania spoločného bytu. Navrhovateľka hradí všetky úhrady spojené s nájmom bytu.

Podľa ust. § 703 ods.2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.1.1992, ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájmom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne.

Podľa ust. § 703 ods.3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak manželia spolu trvale nežijú.

Podľa ust. § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve.

V danom prípade bolo predmetom konania zrušenie práva spoločného nájmu účastníkov konania k družstevnému bytu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníkom konania vzniklo za trvania ich manželstva právo spoločného užívania k predmetnému bytu a zároveň aj spoločné členstvo v družstve a to v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 703 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, platného v čase vzniku predmetného právneho vzťahu. Z výsledkov dokazovania totiž nepochybne vyplýva, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 27.4.2002 a počas trvania ich manželstva, dňa 11.2.2004 bol odporcovi rozhodnutím družstva pridelený družstevný byt, na základe čoho s účastníkmi vlastníkom bytu Stavebné bytové družstvo Košice I dňa 18.2.2004 uzavrel nájomnú zmluvu. Uvedená

právna skutočnosť nastala v čase, kedy účastníci konania ako manželia spolu trvale žili. Táto skutočnosť vyplýva z odôvodnenia rozsudku o rozvoде manželstva, ako aj zo znenia článku 1 a 2 nájomnej zmluvy.

Taktiež je nesporné, že účastníci konania sa po rozvoде manželstva (rozsudok o rozvoде manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013) nedohodli o tom, kto bude ako nájomca predmetný byt ďalej užívať, preto bola splnená podmienka pre rozhodovanie súdu o tejto otázke, v súlade s vyššie citovaním ustanovením § 705 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého súd rozhodol o zrušení práva spoločného nájmu účastníkov k predmetnému družstevnému bytu.

Podľa ust. § 705 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu vezme súd zreteľ najmä na záujmy maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že zákon ustanovuje dve základné kritériá, na ktoré má (okrem iných) súd vziať zreteľ pri rozhodovaní o tom, kto bude ďalším nájomcom bytu. V prvom rade ide o záujem maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

Čo sa týka prvého kritéria, to svedčilo v prospech navrhovateľky. V danom prípade z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že v čase rozhodovania súdu mali účastníci konania vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom R. a B. vo veku 12 a 9 rokov, pochádzajúcim z ich zväzku, pričom bytová potreba maloletých detí je dlhodobá, od ich narodenia až doposiaľ uspokojovaná v byte, ktorý bol predmetom tohto konania. Osobnú starostlivosť o maloleté deti vykonáva na základe rozsudku súdu navrhovateľka.

Čo sa týka druhého kritéria - stanoviska prenajímateľa bytu vlastníka, družstvo stanovisko k určeniu výlučného nájomcu nezaujalo, preto z neho súd vychádzať nemohol.

Z obsahu citovaného ustanovenia § 705 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že súd podľa okolností prípadu pri rozhodovaní o ďalšom nájomcovi bytu môže prihliadať aj k ďalším hľadiskám a to najmä vtedy, ak na niektoré z vyššie uvedených primárnych kritérií nemôže vziať zreteľ.

V danom prípade je zrejmé, že súd musel prihliadnúť na danosť primárneho kritéria a sledovať záujem maloletých detí. Preto súd uzavrel, že v predmetnej veci je na mieste, aby navrhovateľka bola určená za ďalšiu nájomyňu bytu a členku družstva. Zrušením spoločného nájmu zaniká aj spoločné členstvo účastníkov v bytovom družstve (§ 705 ods.2 Občianskeho zákonníka). Napokon, odporca s takýmto rozhodnutím súhlasil.

Podľa ust. § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka, ak ide o prípady podľa § 705 ods. 1 a 2 druhej vety, môže súd, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo len na náhradné ubytovanie alebo na prístrešie. Ak sa rozvedený manžel za trvania manželstva alebo po rozvoде manželstva voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia súd rozhodne, že bytová náhrada mu nepatrí.

V danom prípade vzniklo právo spoločného nájmu a spoločné členstvo účastníkov konania za trvania ich manželstva. O zrušení spoločného nájmu preto súd rozhodol podľa § 705 ods.2 veta druhá Občianskeho zákonníka. Z vyššie citovaného ustanovenia § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v prípadoch zrušenia spoločného nájmu družstevného bytu po rozvoде manželstva podľa § 705 2 vety druhej, zákon priznáva pre rozvedeného manžela ako primárnu formu bytovej náhrady náhradný byt. Výnimočne, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, môže súd rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo na kvalitatívne i kvantitatívne nižšiu formu bytovej náhrady (náhradné ubytovanie alebo prístrešie) a v prípade, ak sa rozvedený manžel za trvania manželstva alebo po rozvoде manželstva voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia, súd rozhodne, že bytová náhrada mu nepatrí. Bytovú náhradu je povinný zabezpečiť ten z rozvedených manželov, ktorý bol rozhodnutím súdu určený za výlučného nájomcu bytu.

V predmetnej veci súd vyslovil, že navrhovateľka nie je povinná zabezpečiť odporcovi bytovú náhradu. Súd vychádzal z osobitných okolností veci a zhodných vyjadrení účastníkov konania vo vzťahu k

tejto otázke. Vykonaným dokazovaním (výpoveďou navrhovateľky a výpoveďou odporcu v rozvodovom konaní) bolo nesporne preukázané, že odporca sa odsťahoval z bytu už dva roky pred rozvodom manželstva, dňa 13.5.2011. Odchod z bytu bol vyústením dlhšie trvajúceho zhoršenia vzájomných vzťahov, pričom odporca nadviazal vzťah s inou ženou. Bolo nesporné, že v čase rozhodovania odporca v byte nebýval už 5 rokov. Z obsahu spisu v tomto konaní, ako aj z obsahu spisu v konaní o vyporiadaní BSM účastníkov konania vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 24 C 96/2014 vyplýva, že odporca byva v Rožňave. Súd mal za to, že bytová potreba odporcu je uspokojená.

Podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal v konaní plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Navrhovateľka mala v konaní plný úspech, preto by jej patrilo právo na náhradu trov proti odporcovi. Navrhovateľka si však náhradu trov neuplatnila, resp. sa práva na náhradu výslovne vzdala, preto súd vyslovil, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom súdu, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)